

[Taanquist]

kratiet er i den situation, at vi nu får vedtaget et lovforslag, der stort set er identisk med det lovforslag, som blev fremsat af en tidligere socialminister. Der var en forringelse, og den får vi nu ud, og vi har foreslået en forbedring, og den får vi vedtaget. Det er altså en lovgivning, vi stort set kan være tilfredse med.

Derfor er det også forkert, som det radikale venstre skriver i sit betænkingsbidrag, at socialdemokratiet har opgivet sin egen politik på området. Socialdemokratiet har netop fået sin egen politik igennem på dette område.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg synes, det er meget ejendommeligt at få at vide, at det, man har skrevet i betænkningen, er usandfærdigt. Jeg vil gerne spørge, hvori det usandfærdige består. Vi har et tredje udkast til betænkning, hvor socialdemokratiet foreslår udvidelse af ankeadgangen for hjemmehjælp. Jeg vil gerne spørge, om det ikke er korrekt, at socialdemokratiet har opgivet dette punkt. Eller har man ikke?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er præcis det samme spørgsmål, som fru Aase Olesen stillede, jeg gerne vil stille socialdemokratiet.

Samtidig vil jeg spørge hr. Taanquist, om det er socialdemokratiets nye stil. Efter at den borgerlige regering har indført for mig ufattelige forringelser i den sociale lovgivning i efteråret, opdager jeg nu, at socialdemokratiet på en lang række områder lægger op til en ny stil. Man er i gang med at indføre det samarbejdende folkestyre. Den regering, man med munden, med ordene, kraftigt tog afstand fra i efteråret, er nu lige pludselig blevet en, som man indgår forlig med, som man skaffer sig indflydelse ved hjælp af, osv. Hvor langt vil socialdemokratiet køre den ud?

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg forstår ikke, hvorfor man vil tvinge mig til at gå herop og gentage, hvad jeg lige har sagt. Jeg har sagt ganske klart, hvordan

stillingen er. Jeg har ikke påstået, at alt, hvad der stod i betænkningsbidragene, var usandt; jeg har kun fremdraget nogle passager, som var usande. Fru Aase Olesen spurgte, hvad der var usandt i det radikale bidrag. Det er, at vi har måttet opgive vores politik på det område. Vi har tværtimod ikke opgivet vores politik. Vi har fået den igennem.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Ja men hvis socialdemokratiet ikke har opgivet sit ændringsforslag om at udvide klageadgangen, så vil jeg gerne spørge: betyder det, at socialdemokratiet vil stemme for det forslag, som SF har stillet, og som det radikale venstre støtter? Det ville man i starten i udvalget.

Agnete Laustsen (KF):

Trods det faktum, at der egentlig er bred forståelse for, at det er påkrævet at forenkle og begrænse ankeadgangen, som vi kender den i dag, har det alligevel vist sig vanskeligt at forlige de to hensyn, som vi må tilgodese i denne forbindelse, nemlig hensynet til borgernes retssikkerhed og hensynet til, at vi gerne skulle opnå en forenklet administration og en kortere ventetid.

Som hr. Taanquist nævnte, har vi tidligere stiftet bekendtskab med et socialdemokratisk forslag herom. Det kunne ikke samle flertal dengang og måtte droppes, og vi må også erkende, at det forslag, som den nuværende socialminister har fremsat, vil blive ændret på en række punkter, som det fremgår af betænkningen.

Vi finder imidlertid fra konservativ side, at det er væsentligt, at vi nu får taget hul på dette problem, selv om også vi finder, at der må arbejdes videre, for at vi kan nå endnu bedre resultater. Vi er derfor tilfredse med, at der bliver nedsat et udvalg, som skal klarlægge en række af de problemer, som det nuværende lovforslag ikke kan løse.

Fra konservativ side er vi medforslagsstiller til ændringsforslag nr. 10 og 12, hvorefter der bliver adgang til at indbringe afgørelser truffet af det sociale udvalg om betaling for hjemmehjælp samt om hjælp til indretning af boliger for personer med invaliditet eller varig svagelighed. Vi er også medforslagsstiller til nr. 31 og 32, hvorefter vi ud-